

KÜLÖNFÉLÉK.

Olvasóinknak a közelgő ünnepek alkalmából lelki békeséget kívánunk. Emelkedjünk fölül a keresztényi hit szárnyaival e földi élet bántalmazásain, keserőségein és nélkülözésein, hogy ünnepelésünk méltó legyen a szeretet nagy Mesteréhez. Az új esztendő pedig hozza meg számunkra jogos reményeink teljesülését, egyéni és egyházi életünk szebb jövőjét.

Az U. I. T. közgyűlése. Mivel egyházi főhatóságunk a november 23-ra kitűzött Főtanácsi gyűlést december 14-re halasztotta: az U. I. T. közgyűlésének határnapja is a szerint módosul. És így a mult számunkban jelzett nov. 22. helyett dec. 13-án d. u. 1/23 órai kezdettel fog megtartatni Kolozsvárt az unitárius főgimnázium V. oszt. tantermében a már közölt tárgysorozattal.

Az idei Főtanács. Kisebbségi sorsunk legszomorubb fejezetéhez érkeztünk. Ez a körülmény örökre emlékezetessé teszi az idei Főtanácsi gyűlésünket, amely dec. 14-én kezdődik. A szétküldött meghívó szerint ennek lesz a hivatása dönteni főgimnáziumaink átszervezésének a kérdésében. Ennél súlyosabb feladat előtt állott valaha az erdélyi unitáriusság egyeteme. Két szívünkhöz forrott főgimnáziumunk egyikének III. oszt. gimnáziummá való visszafejlését, illetve gazdasági szakiskolává való átszervezése kérdésében kell állást foglalnia. Nem mi vetettük fel ezt a kérdést, hanem a nehéz idők és a súlyos körülmények dobták felszínre. Sőt a történelmi multunkhoz való szigoru ragaszkodás, és mind a két főgimnáziumunk nagy szeretete mindig rövidesen útját vágta azoknak a kísérleteknek, amelyek ezt az életbevágó nagy kérdést már évek óta felszínre hozni akarták. Ezért egyházunk erején felüli terheket és áldozatokat vállalt. Azonban elérkezett a tizenkettedik óra. További terheket nem bir el a tagjaiban és egyetemében anyagilag kimerült egyház. Felsőbbrendü érdekek parancsolják, hogy a kérdést tovább ne halogassuk. Választanunk kell. De éppen a kérdés komolysága s egész egyházunkra, sőt az erdélyi magyarságra is kiható nagy

jelentősége remélnünk engedi, hogy azt a mi Főtanácsunk a történelmi idő magasztosságához méltó komolysággal, megértéssel és türelemmel fogja kezelni; hogy nem egyéni impressziók, helyi és magán érdekek sugallta elhatározás, hanem a közjáva előmozdításának a tántorithatatlan vágya fog e kérdésben győzedelmeskedni. Hisszük, hogy Főtanácsunk kipróbált bölcsessége megtalálja azt a kielégítő megoldást, amely mellett egyházunkban a felkorbácsolt hullámok meg fognak nyugodni. De bárhogyan is legyen az egyetemes egyházat képviselő Főtanácsunk döntése, abban megnyugodni s azt engedelmességgel fogadni minden igaz unitáriusnak föltétlen kötelessége. Adja a jó Isten, hogy a vihar után tisztuljon ki a láthatár s az élet és termékenység induljon meg egyházunk barázdáiban.

Úr városnak kiásása. Ázsiában az angolok és németek ásatai következtében mind több világosság derül azokra az ősi bibliai történetekre, melyek eddig a mondák és legendák ködében vesztek el. Így derült újabb világosság Ábrahám ősi lakóhelyére: Úr városára, melyet Kr. e. 2300-ban Ur-Engur király alapított, Sin, a hold istennője felhívására. Kiderült, hogy ez a város Délbabilonia kultúrközpontja volt. Épületei tervszerűen, égetett téglából készültek. Jelentős anyagi és szellemi értékek kerültek felszínre a közelében talált királysirok kiásása folytán. Anyagi értékét a Tutenchamen sírjában talált kincsekhez hasonlítják. A hadifelszerelések mellett alabástrom korsókat, poharakat, arany és ezüst kelyheket találtak a sírokban. A Subad királynő sírkamrájában a gazdag kincsek és áldozati tárgyak mellett ötvenkilenc szolga, táncosnő és más udvari ember maradványára akadtak, akik önként áldozták fel magukat urnőjükért. Mellettük fekésznek fegyvereik és ékszereik s azon kívül mindenik mellett egy pohár, amelyből valószínűleg a mérget vették be. Maga a királynő drágakövekkel, gyönggyel és arannyal himzett köpennyel van letakarva. A fejét ékesítő aranykorona az ötvösművészetnek valóságos remekműve. Az itt megtalált emberáldozatnak a maradványa megtalálható Ábrahámnál is, aki a biblia szerint, egyetlen fiát akarta Istenének áldozni. Különböen ez az ásatásokkal kapcsolatban olyan fejlett kultúra nyomaira akadtak, aminőről abban a korban még álmodni sem mertek.

Gyászhir. *Dr. Balázs Ferenc* nyug. m. kir. postaigazgató, hosszas szenvedés után, 59 éves korában, nov. 17-én Miskolcon elhunyt. A székely szívósságnak és törhetetlen akaraterőnek megtestesülése volt, amelyek nemes egyszerűséggel és sokoldalú képességgel párosultak benne. Hivatása mellett kiváló előszeretettel foglalkozott a méhészettel, melynek igazi apostola volt. Balázs Ferenc mészkei lelkész édes atyját gyászolja az elhunytban.

A szerkesztésért felelős: VÁRI ALBERT.

Nyilvános nyugtázás

A Keresztény Magvetőre az utóbbi nyugtázás óta a következő befizetések történtek:

Dr. Szathmáry Miklós 250, Orbók Gyula 250, Máthé Zsigmond (1928—29) 125, Biró Izsák (1928—29) 350, Pap Gyula (1928—29) 250, id. Kádár Lajos (1930) 300, Dobai István (1926—27. részlet) 200, Lokod (1928—29) 425, Benedek Gábor (1929—30) 440, Lőrinczi László (1930. részlet) 100, Sebe Ferenc (1929) 300, Ujszékely (1928—29. részlet) 250, 46 lelkész 1930. III. negyedévi kongruájából 3450, Ürmösi Jenő C. F. R. f. ü. (1930) 300, Ürmösi Károly (1930) 100, Pap Mózes (1930) 100, Dr. Lukácsi József (1929—30) 350, Alsójára (1930) 300, Alsójárai Dávid Ferenc-Egylet (1930) 300, Barabás Miklós (1928) 100, Dr. Bernád Ágoston (1925—28) 500, Dr. Boros György (1927—29) 660, Ürmösi Kálmán t. bíró (1925—27) 400, Dr. Kauntz Józsefné (1929—30) 350, Dr. Ferencz Áron (1927) 200, Kolozsvár (1930) 300 Lei.

Tisztelettel kérem a hátralékok sürgős befizetését és az előfizetések megújítását.

Hadházy Sándor,
pénztárnok.

